> Czy teraz bowiem chcę pozyskać ludzi, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusa.
>
> *— Galacjan 1:10*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: relacje, posłuszeństwo, nagroda

Interpretacja:
Ten biblijny werset skłania nas do refleksji nad pobudkami, które kierują naszymi działaniami. W szczególności zachęca do zastanowienia się nad tym, jak wielką wagę przywiązujemy do opinii innych ludzi na temat naszego życia i podejmowanych przez nas decyzji.

Dążenie do uzyskania ludzkiej aprobaty to postawa obecna w różnych religiach i tradycjach filozoficznych. W istocie polega ona na takim postępowaniu, które – w naszym przekonaniu – zadowoli innych i zapewni nam ich uznanie, nawet jeśli wiąże się to z działaniem wbrew własnym przekonaniom. Choć może się to wydawać postawą szlachetną, w rzeczywistości bywa ona wysoce szkodliwa dla naszego życia oraz relacji z Bogiem.

Zabieganie o uznanie w oczach ludzi jest niebezpieczne z kilku powodów. Po pierwsze, może prowadzić do nadmiernego uzależnienia od opinii innych, co zagraża naszej samoocenie i zdolności do podejmowania konsekwentnych decyzji. Po drugie, dążenie do ludzkiej aprobaty może zerwać naszą więź z Bogiem. Gdy nasze decyzje opierają się wyłącznie na oczekiwaniach społecznych, oddalamy się od Bożej prawdy i płynącej z niej mądrości. W rezultacie może ucierpieć nasze życie duchowe, a my ryzykujemy utratę

poczucia celu i sensu istnienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pan zaś niech sprawi, że będziecie wzrastać i obfitować w miłość do siebie nawzajem i do wszystkich, taką, jaką i my mamy do was.
>
> *— I Tesaloniczan 3:12*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan
Tematy: relacje, miłość, bliźni

Interpretacja:
I Tesaloniczan 3:12 mówi o pragnieniu Pana, abyśmy wzrastali i obfitowali w miłości – zarówno wzajemnej, jak i do wszystkich ludzi. Miłość jest jedną z najważniejszych wartości w chrześcijaństwie; trzeba ją praktykować, aby stawała się silniejsza i przekształcała się w styl życia.

Miłość to wartość, którą musimy pielęgnować każdego dnia. Jednym ze sposobów na to jest modlitwa i czytanie Biblii, w której znajdujemy nauki oraz przykłady inspirujące nas do głębszego i skuteczniejszego kochania. Ponadto istotne jest wprowadzanie w życie takich postaw, jak cierpliwość, tolerancja i zrozumienie, które pomagają nam budować miłość w relacjach z innymi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, ten wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.
>
> *— I Tymoteusza 5:8*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza
Tematy: relacje, dzieci, rodzina

Interpretacja:
Biblia mówi nam o trosce, miłości i wsparciu, jakimi powinniśmy otaczać nasze rodziny. Fragment *I Tymoteusza 5:8* jasno określa odpowiedzialność, jaka spoczywa na nas – jako rodzicach lub opiekunach – wobec najbliższych członków rodziny.

Znaczenie zapewniania utrzymania rodzinie

Po pierwsze, należy rozważyć znaczenie pojęcia *„opieka”*. Odnosi się ono do obowiązku troski o byt najbliższych. Obejmuje to dostarczanie żywności, odzieży, schronienia i opieki medycznej oraz zaspokajanie wszelkich innych potrzeb rodziny. Kto nie zapewnia utrzymania swojej rodzinie, ten wypiera się wiary i jest uważany za gorszego od niewierzącego. To mocne stwierdzenie, które podkreśla, jak wielką wagę Biblia przywiązuje do troski o rodzinę.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie wprzęgajcie się w nierówne jarzmo z niewierzącymi. Cóż bowiem wspólnego ma sprawiedliwość z niesprawiedliwością? Albo jaka jest wspólnota między światłem a ciemnością?

> *— II Koryntian 6:14*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian
Tematy: relacje, prawo, Światło, sprawiedliwosc

Interpretacja:
W *II Koryntian 6:14 Paweł* wzywa Koryntian, by nie zawierali małżeństw ani żadnych innych związków z osobami, które nie podzielają ich wiary. Głównym celem tego napomnienia jest ochrona wiary oraz czystości życia, do których powołane są dzieci Boże. Wskazówka Pawła jest jasna i konieczna, gdyż światowa postawa ludzi niewierzących, niesłużących Bogu, może splamić życie wierzącego. Brak ostrożności może sprawić, że chrześcijanin ulegnie światowym poglądom i zwyczajom, zaniedbując tym samym swoje oddanie Bogu.

Zatem kwestia ta nie sprowadza się jedynie do unikania relacji z osobami o odmiennych przekonaniach religijnych, lecz obejmuje również roztropność w doborze przyjaciół i rodzaju nawiązywanych znajomości. Musimy potrafić rozpoznać, kto nam szkodzi, a kto przynosi korzyść; wymaga to uczciwości wobec samych siebie w kwestii tego, jak czujemy się w kontaktach z ludźmi, którzy nie podzielają naszych przekonań.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego też, dokładając wszelkich starań, dodajcie do waszej wiary cnotę, do cnoty poznanie; Do poznania powściągliwość, do powściągliwości cierpliwość, do cierpliwości pobożność; Do pobożności braterską życzliwość, a do życzliwości braterskiej miłość.

> — *II Piotra 1:5-7*

Książka: Nowy Testament / II Piotra
Tematy: relacje, wiara, dobroć, miłość, bliźni, samokontrola

Interpretacja:
Wiara jest jednym z fundamentów naszego chrześcijańskiego życia, jednak często skupiamy się na niej tak mocno, że zapominamy o innych cechach, które również musimy pielęgnować, aby prowadzić życie pełne i zgodne z wolą Bożą.

Cnota

Pojęcie cnoty znane jest od starożytności i odnosi się do przymiotów moralnych, dzięki którym człowiek zasługuje na szacunek i podziw. W tym kontekście rozumiemy, że wezwanie do uzupełnienia wiary cnotą jest wezwaniem do bycia ludźmi, którzy nie tylko wierzą w Boga, ale także w codziennym życiu urzeczywistniają Jego wartości i zasady.

Rozeznanie

Gdy już zrozumiemy, jak ważne jest wzbogacenie wiary o cnotę, wspomniane wersety zachęcają nas do dalszego rozwoju i dodania do niej wiedzy. Wiedza ta oznacza nie tylko poszerzanie wiadomości o Bogu i Jego Słowie, ale także posiadanie praktycznego zrozumienia, jak żyć w tym świecie zgodnie z Bożymi wartościami i zasadami.

Panowanie nad sobą

Jednak sama wiedza nie wystarczy; potrzebujemy również panowania nad sobą. Oznacza to umiejętność powściągliwości i podejmowania decyzji w oparciu o to, co uważamy za słuszne, zamiast ulegania chwilowym impulsom czy zachciankom. Panowanie nad sobą to cnota, która znajduje zastosowanie w każdej dziedzinie naszego życia – od zarządzania finansami po sposób, w jaki traktujemy innych.

Cierpliwość

Jak jednak rozwijać w sobie panowanie nad sobą? Jednym ze sposobów jest praktykowanie cierpliwości. Cierpliwość bywa trudna do osiągnięcia, zwłaszcza w dzisiejszym społeczeństwie, które nieustannie dąży do natychmiastowego zaspokojenia pragnień. Pozwala nam ona czekać i wytrwać nawet w trudnych chwilach, a także zachować wierność naszym celom mimo przeszkód i niepowodzeń.

Pobożność

Pobożność to postawa pełna czci i oddania wobec Boga. Jest to niezwykle ważna cecha, która pomaga nam zachować właściwe spojrzenie na życie i kieruje nami przy podejmowaniu decyzji. Pobożność uświadamia nam również, że nie jesteśmy na tym świecie sami, lecz mamy bezpośrednią więź z Bogiem, który nas kocha i nieustannie prowadzi.

Życzliwość braterska

Życzliwość braterska oznacza miłość i lojalność wobec innych wierzących. Cnota ta wzywa nas do głębokiej i szczerej miłości do innych chrześcijan – tak, jakby byli członkami naszej własnej rodziny. Wzywa nas do oddania i miłości wobec wspólnoty wierzących. Mamy okazywać sobie wzajemną życzliwość i troskę, zachęcając się nawzajem i wspierając w trudnych chwilach. Miłość braterska przynagla nas do niesienia wsparcia, pomagania potrzebującym oraz budowania silnej, zjednoczonej wspólnoty zakorzenionej w miłości *Chrystusa*.

Miłość

Miłość jest zwieńczeniem i celem wszystkich innych cnót. To najważniejsze przykazanie, jakie pozostawił nam *Jezus*, oraz najjaśniejszy dowód na to, że jesteśmy Jego uczniami. Miłość stanowi najwyższą wartość chrześcijańską, ponieważ sam Bóg jest miłością. Doświadczanie Bożej miłości uzdalnia nas do głębokiego i bezinteresownego kochania innych oraz pomaga nam naśladować doskonałe współczucie i miłosierdzie *naszego Pana, Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli bowiem jeden upadnie, drugi podniesie swego towarzysza. Lecz biada samotnemu, gdy upadnie, bo nie ma drugiego, który by go podniósł.
>
> *— Kaznodziei 4:10*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: relacje, przyjaźń, bliźni

Interpretacja:
Księga Koheleta to księga biblijna napisana przez króla *Salomona*, w której rozważa on sens życia i dążenie do szczęścia. Salomon mówi w niej o marności ziemskich przyjemności oraz o znaczeniu obecności Boga w naszym życiu. Cytowany werset pochodzi z czwartego rozdziału, w którym Salomon porusza temat ucisku i niesprawiedliwości panujących na świecie.

Wartość wzajemnej pomocy

Werset ten podkreśla znaczenie wzajemnego wsparcia i wskazuje, że potrzebujemy innych ludzi, aby pokonywać trudności. W życiu nieustannie napotykamy przeszkody i problemy, lecz gdy mamy kogoś, kto nas wspiera i służy pomocą, wszystko staje się łatwiejsze. W trudnych chwilach niezwykle ważne jest posiadanie osoby, która nas wysłucha i okaże wsparcie.

Co więcej, wzajemna pomoc pozwala nam wspólnie się rozwijać. Dzieląc się z innymi naszymi doświadczeniami i wiedzą, możemy się od nich uczyć i doskonalić jako ludzie. Biblia uczy nas miłować bliźniego jak siebie samego, a wzajemna pomoc stanowi

praktyczny wyraz tej miłości.

Niebezpieczeństwo samotności

Werset ten przypomina również o zagrożeniach płynących z samotności. Gdy jesteśmy sami, możemy czuć się bezradni i zagubieni. Brak towarzystwa i wsparcia bywa przyczyną smutku oraz depresji. Ponadto w samotności stajemy się bardziej narażeni na ataki nieprzyjaciela.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A jeśli kto przemaga jednego, to dwaj stawią mu czoła, a potrójny sznur nie rozerwie się tak łatwo.
>
> *— Kaznodziei 4:12*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: relacje, przyjaźń, siła

Interpretacja:
Biblia jest pełna mądrych i sprawiedliwych przesłań, które skłaniają nas do refleksji nad codziennym życiem. Księga Koheleta zawiera szczególnie ważny werset *Kaznodziei 4:12* – mówiący o znaczeniu wspólnoty i o tym, jak wiele możemy osiągnąć dzięki współpracy.

Jednego można pokonać, ale we dwoje można się obronić

Po pierwsze, werset ten stwierdza: *„A jeśli kto przemaga jednego, to dwaj stawią mu czoła”*. Oznacza to, że w obliczu przeważających sił kluczowe jest skorzystanie z pomocy i wsparcia innych, aby uniknąć klęski. Życie bywa trudne i stawia przed nami wiele wyzwań, lecz obecność przyjaciół czy rodziny ułatwia pokonywanie przeszkód. Biblia

wzywa do tworzenia wspólnoty opartej na zaufaniu, w której każdy członek może liczyć na wzajemne wsparcie.

Sznur potrójnie skręcony niełatwo zerwać

Dalej czytamy: *„a potrójny sznur nie rozerwie się tak łatwo”*. Wskazuje to na siłę płynącą ze współpracy. Sznur spleciony z trzech nici jest wytrzymalszy niż ten złożony tylko z dwóch. Podobnie jest z nami: gdy działamy wspólnie, możemy osiągnąć więcej i łatwiej pokonywać trudności. Jest to szczególnie istotne w sytuacjach kryzysowych, w których zgrana grupa może odegrać kluczową rolę.

Jedność w różnorodności

Warto pamiętać, że wspólnota nie składa się wyłącznie z osób podzielających nasze poglądy czy przekonania. Różnorodność i otwartość na innych to fundamenty budowania silnej społeczności. Choć kuszące może wydawać się otaczanie ludźmi myślącymi tak jak my, warto tworzyć zróżnicowane grupy, wnoszące rozmaite perspektywy i umiejętności. Jedność w różnorodności stanowi potężną siłę w pokonywaniu wyzwań.

Biblia uczy nas szukać wsparcia we wspólnocie i współpracować dla osiągania wspólnych celów. Przypomina o konieczności wzajemnego wspierania się – nie tylko w chwilach kryzysu, ale i w codziennym życiu. Ważne jest, by otaczać się ludźmi, którzy dodają nam sił i inspirują, gdy mierzymy się z wyzwaniami i dążymy do realizacji naszych marzeń.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lepiej jest dwom niż jednemu, gdyż mają dobry pożytek ze swojej pracy.
>
> *— Kaznodziei 4:9*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei

Tematy: relacje, przyjaźń, praca

Interpretacja:

Zanim zagłębimy się w znaczenie i zastosowanie Księgi *Kaznodziei 4:9*, kluczowe jest zrozumienie kontekstu i tła tej księgi. Została ona napisana przez króla *Salomona* – uważanego za najmądrzejszego człowieka w Biblii – prawdopodobnie pod koniec jego życia. Salomon rozważa w niej marność i bezsens życia, poszukując odpowiedzi poprzez mądrość i doświadczenie.

W rozdziałach poprzedzających werset 4:9 Salomon pochyla się nad samotnością i smutkiem osoby pracującej w odosobnieniu, niemającej nikogo, z kim mogłaby dzielić trud pracy czy otrzymać wsparcie w chwilach próby. To właśnie na tym tle pojawia się stwierdzenie: lepiej jest dwóm niż jednemu.

Werset ten uczy nas, jak ważna jest praca zespołowa, współpraca i łączenie sił w dążeniu do wspólnych celów. Dwie osoby współpracujące ze sobą mogą osiągnąć znacznie więcej w krótszym czasie i uzyskać lepsze rezultaty niż ktoś pracujący w pojedynkę. Jest to szczególnie istotne w środowisku zawodowym, gdzie współpraca i praca zespołowa mają kluczowe znaczenie dla sukcesu firmy czy projektu. Przesłanie zawarte w *Kaznodziei 4:9* odnosi się jednak również do innych sfer życia, takich jak relacje międzyludzkie, rodzina, przyjaźń czy wiara.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Żony, bądźcie poddane swym mężom, jak przystoi w Panu.
>
> Mężowie, miłujcie wasze żony i nie bądźcie surowi wobec nich.
>
> *— Kolosan 3:18-19*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: relacje, pokora, małżeństwo

Interpretacja:
Biblia jest Słowem Bożym, a zatem stanowi istotny przewodnik w naszym codziennym życiu. Jednym z ważnych tematów poruszanych w Piśmie Świętym jest rola żony w małżeństwie oraz jej relacja z mężem. Fragment Listu do *Kolosan 3:18-19* zawiera wersety, które na przestrzeni dziejów chrześcijaństwa były przedmiotem debat i dyskusji oraz różnorodnych interpretacji.

Co oznacza uległość w chrześcijańskim małżeństwie?

Uległość jest ważnym elementem zdrowego, chrześcijańskiego małżeństwa. Biblia naucza, że mąż powinien być duchowym przywódcą i żywicielem rodziny, podczas gdy żona pełni rolę jego pomocniczki i wsparcia. Uległość nie jest oznaką niższości żony, lecz wyrazem szacunku dla roli i pozycji męża w domu.

Mężowie, miłujcie swoje żony

W historii wielu kultur utrwalił się podział ról płciowych przyznający mężczyznom władzę nad kobietami; choć sytuacja ta z biegiem czasu uległa zmianie, wciąż zdarzają się mężczyźni, którzy nadużywają swojej pozycji, by źle traktować swoje żony.

Biblia jednak wzywa nas do traktowania żon z miłością i troską. Czasownik *„miłować”* użyty w tych wersetach nie odnosi się do miłości złudnej czy sztucznej, lecz do miłości prawdziwej, trwałej i pełnej zaangażowania. Miłość, jaką mamy okazywać naszym żonom, to miłość, która je akceptuje, szanuje, ceni, chroni, wspiera i otacza troską.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Cała jesteś piękna, moja umiłowana, i nie ma w tobie żadnej skazy.
>
> *— Pieśń nad Pieśniami 4:7*

Książka: Stary Testament / Pieśń nad Pieśniami
Tematy: relacje, piękno, małżeństwo

Interpretacja:
Pieśń nad Pieśniami to poetycka księga biblijna, która opowiada o miłości dwojga kochanków.

Na przestrzeni dziejów piękno fizyczne było idealizowane i cenione. We współczesnym społeczeństwie uroda stanowi wzorzec, do którego dąży większość ludzi. Jednak pewien werset *Pieśń nad Pieśniami 4:7* skłania nas do refleksji nad znaczeniem piękna wewnętrznego.

Na piękno wewnętrzne składają się cechy niewidoczne gołym okiem – takie jak *życzliwość, hojność, uczciwość i współczucie*. To właśnie te przymioty czynią nas naprawdę pięknymi i wyróżniają spośród innych. Piękno fizyczne jest natomiast nietrwałe i z biegiem czasu może przeminąć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dom i bogactwo są dziedzictwem po ojcach, ale roztropna żona jest od PANA.
>
> *— Przysłów 19:14*

Książka: Stary Testament / Przysłów

Tematy: relacje, pieniądze

Interpretacja:
Księga *Przysłów 19:14* rozpoczyna się od słów: *„Dom i bogactwo są dziedzictwem po ojcach”*. Wskazuje to, że na rodzicach spoczywa odpowiedzialność za stworzenie rodzinie stabilnego i bezpiecznego domu, a także za pozostawienie dzieciom dziedzictwa.

Oznacza to, że rodzice muszą pilnie pracować, aby zapewnić rodzinie utrzymanie i dom, w którym można żyć w godnych warunkach i budować pomyślność. Zadanie to nie należy jednak wyłącznie do rodziców; jest ono również rolą roztropnej kobiety.

Roztropna kobieta jako dar od Pana

Druga część wersetu z Księgi *Przysłów 19:14* mówi, że *„ale roztropna żona jest od PANA”*. Oznacza to, że mądra i rozsądna kobieta stanowi dar Boga dla domu. Rodzice mogą powierzyć roztropnej kobiecie troskę o dom i rodzinę.

Roztropna kobieta potrafi podejmować mądre decyzje i rozumie, co jest najlepsze dla jej rodziny. Zanim podejmie działanie, zastanawia się nad nim i dba o dobro wszystkich domowników. Jej obecność w domu jest nieoceniona, gdyż nie tylko zaspokaja ona codzienne potrzeby, ale także stara się uczynić dom miejscem harmonii i pokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN Bóg powiedział też: Niedobrze, by człowiek był sam; uczynię mu odpowiednią dla niego pomoc.
>
> *— Rodzaju 2:18*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: relacje, stworzenie, małżeństwo

Interpretacja:
Rodzaju 2:18 mówi o stworzeniu kobiety jako pomocnicy dla mężczyzny. W tym fragmencie Bóg oznajmia mężczyźnie, że nie jest dobrze, aby był on sam, i że stworzy dla niego odpowiednią towarzyszkę. Werset ten ma istotne znaczenie, gdyż ustanawia rolę kobiety jako istoty stworzonej przez Boga, by trwała u boku mężczyzny i wspierała go w jego życiowej drodze.

Dlaczego Bóg stwarza pomocnicę dla mężczyzny?

Istnieje kilka powodów, dla których Bóg stworzył pomocnicę dla mężczyzny. Przede wszystkim Bóg nie chciał, aby człowiek był samotny. Samotność bywa głęboko bolesna; choć mężczyzna cieszył się dobrą relacją z Bogiem, Stwórca pragnął również, by miał on ludzkie towarzystwo. Po drugie, mężczyzna potrzebował odpowiedniego wsparcia, aby wypełnić swoje zadanie na ziemi. Od samego początku Bóg powierzył człowiekowi odpowiedzialność za troskę o ziemię i jej uprawę. Aby podołać temu zadaniu, mężczyzna potrzebował pomocnicy, która by mu towarzyszyła.

Refleksje nad rolą kobiet w społeczeństwie

Rola kobiety jako pomocnicy mężczyzny od wieków stanowi przedmiot debat i dyskusji. W historii zdarzało się, że kobiety postrzegano jako istoty niższe rangą od mężczyzn, dysponujące mniejszymi prawami i ograniczonymi możliwościami. Jednak wspomniany werset biblijny ukazuje, że kobiety zostały stworzone przez Boga w konkretnym celu i mają taką samą wartość jak mężczyźni. We współczesnym społeczeństwie należy pamiętać o kluczowej roli, jaką odgrywają kobiety. Posiadają one dary i umiejętności – często odmienne od tych, którymi dysponują mężczyźni, lecz równie cenne i niezbędne. Równość płci jest konieczna dla funkcjonowania sprawiedliwego społeczeństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*